

Sách Đa-ni-ên - Số một trăm sáu mươi

Ý nghĩa tiên tri của khái tượng cuối cùng của Đa-ni-ên: vén mở chân lý cho những ngày sau rốt

Jeff Pippenger

2024-03-26

Trong chương mười, Daniel được xác định là được phục sinh khỏi những ngày than khóc nhờ quy trình ba bước của Tin Lành đời đời. Sau đó, Gabriel ban cho Daniel lịch sử tiên tri của chương mười một, qua đó xác định lịch sử của ánh sáng của sông lớn Hiddekel.

Cần có sự nghiên cứu Lời Đức Chúa Trời một cách sát sao hơn nhiều. Đặc biệt, sách Đa-ni-ên và Khải Huyền cần được chú ý như chưa từng có trong lịch sử công việc của chúng ta. Có thể chúng ta sẽ nói ít hơn ở một số phương diện liên quan đến quyền lực La Mã và giáo hoàng quyền, nhưng chúng ta nên hướng sự chú ý đến những gì các đấng tiên tri và các sứ đồ đã viết dưới sự soi dẫn của Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh đã sắp đặt mọi sự như vậy, cả trong việc ban cho lời tiên tri lẫn trong các biến cố được mô tả, để dạy rằng tác nhân là con người phải ẩn đi, ẩn mình trong Đấng Christ, còn Chúa là Đức Chúa Trời trên trời và luật pháp của Ngài phải được tôn cao.

Hãy đọc sách Đa-ni-ên. Hãy điếm lại, từng điếm một, lịch sử của các vương quốc được mô tả ở đó. Hãy nhìn các chính khách, các hội đồng, những đạo quân hùng mạnh, và xem Đức Chúa Trời đã hành động để hạ thấp sự kiêu ngạo của loài người và đặt vinh quang con người vào bụi đất như thế nào. Chỉ một mình Đức Chúa Trời được bày tỏ là vĩ đại. Trong khái tượng của nhà tiên tri, người ta thấy Ngài quật đổ một kẻ cầm quyền hùng mạnh và dựng lên một kẻ khác. Ngài được bày tỏ là Chúa tể của vũ trụ, sắp lập vương quốc đời đời của Ngài—Đấng Thượng Cổ, Đức Chúa Trời hằng sống, Nguồn của mọi sự khôn ngoan, Đấng Tể Trị hiện tại, Đấng tỏ bày tương lai. Hãy đọc và hiểu con người nghèo hèn, mỏng manh, chóng tàn, sai lạc, tội lỗi biết bao khi tự cất lòng mình lên theo sự hư không.

Đức Thánh Linh, qua Ê-sai, hướng chúng ta đến với Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời hằng sống, như đối tượng chính của sự chú ý—đến Đức Chúa Trời như đã được bày tỏ trong Đấng Christ. “Vì một con trẻ đã sinh cho chúng ta, một con trai đã được ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ ở trên vai Ngài; và danh Ngài sẽ được gọi là Lạ Lùng, Đấng Cố Vấn, Đức Chúa Trời quyền năng, Cha Đồi Đồi, Chúa Bình An” [Ê-sai 9:6].

"Ánh sáng mà Đa-ni-ên nhận trực tiếp từ Đức Chúa Trời đã được ban cách đặc biệt cho những ngày sau rốt này. Những khái tượng ông thấy bên bờ sông Ulai và Hiddekel, những con sông lớn của Shinar, hiện đang trong tiến trình ứng nghiệm, và mọi sự kiện đã được tiên báo sẽ sớm xảy ra." Manuscript Releases, tập 16, tr. 333, 334.

Đức Thánh Linh đã “sắp đặt mọi sự” trong việc ban cho lời tiên tri “và các biến cố” của khái tượng cuối cùng của Đa-ni-ên đến mức chương thứ nhất (mười) tiêu biểu cho kinh nghiệm của dân sự Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt, cũng như chương cuối cùng (mười hai) vậy. Sự sắp đặt của ba chương hợp thành ánh sáng của sông Hiddekel, là điều “đã được ban cho đặc biệt dành cho

những ngày cuối cùng này,” được định để mang lấy định nghĩa ba bước của “lẽ thật.” Trong đó phần đầu tương ứng với phần cuối, còn phần giữa tượng trưng cho sự phản nghịch; chúng ta không những có cấu trúc của từ Hê-bơ-rơ “lẽ thật,” được tạo thành bởi chữ cái thứ nhất, thứ mười ba, và chữ cái cuối cùng của bảng chữ cái Hê-bơ-rơ, mà cũng thấy được dấu ấn của Alpha và Omega.

Sách Đa-ni-ên chương mười xác định một trăm bốn mươi bốn nghìn người hiểu cả khái tượng "chazon" về hai nghìn năm trăm hai mươi năm lẫn khái tượng "mareh" về hai nghìn ba trăm năm. Họ không chỉ hiểu hai khái tượng ấy mà còn có kinh nghiệm được xưng công chính bởi đức tin, vốn được sản sinh bởi khái tượng "marah" về "sự hiện ra" mang tính giống cái và thể gây khiến.

Đối với tâm trí và linh hồn, cũng như đối với thân thể, theo luật của Đức Chúa Trời, sức mạnh có được nhờ nỗ lực. Chính việc rèn luyện mới giúp phát triển. Phù hợp với luật này, Đức Chúa Trời đã cung cấp trong Lời Ngài những phương tiện cho sự phát triển trí tuệ và tâm linh.

Kinh Thánh chứa đựng tất cả những nguyên tắc mà con người cần hiểu để được trang bị cho đời này cũng như đời hầu đến. Và mọi người đều có thể hiểu những nguyên tắc ấy. Không ai có tấm lòng biết trân trọng những lời dạy của Kinh Thánh mà lại đọc một đoạn Kinh Thánh, dù chỉ một đoạn ngắn, mà không thu nhận từ đó một tư tưởng ích lợi. Nhưng những sự dạy dỗ quý báu nhất của Kinh Thánh không thể có được chỉ bằng việc học thĩnh thoảng hay rời rạc. Hệ thống chân lý vĩ đại của nó không được trình bày theo cách để người đọc vội vàng hay cầu thả có thể nhận ra. Nhiều kho tàng của nó nằm sâu bên dưới bề mặt và chỉ có thể đạt được bằng sự nghiên cứu siêng năng và nỗ lực không ngừng. Những lẽ thật cấu thành nên toàn thể vĩ đại ấy phải được tìm kiếm và gom góp, 'chút ít ở đây, chút ít ở kia.' Ê-sai 28:10.

Khi được tìm hiểu kỹ và liên kết lại như vậy, người ta sẽ thấy chúng hoàn toàn ăn khớp với nhau. Mỗi sách Phúc Âm bổ sung cho các sách khác, mỗi lời tiên tri là lời giải thích cho một lời tiên tri khác, mỗi lẽ thật là sự phát triển của một lẽ thật khác. Những hình bóng trong hệ thống lễ nghi Do Thái được Phúc Âm làm sáng tỏ. Mỗi nguyên tắc trong Lời Đức Chúa Trời đều có vị trí của nó, mỗi sự kiện đều có ý nghĩa của nó. Và toàn bộ cấu trúc, cả trong thiết kế lẫn thực hiện, đều làm chứng cho Tác giả của nó. Một cấu trúc như vậy thì không trí tuệ nào ngoài trí tuệ của Đấng Vô Hạn có thể nghĩ ra hoặc tạo dựng.

Khi tìm hiểu các bộ phận khác nhau và nghiên cứu mối quan hệ giữa chúng, những năng lực cao nhất của trí tuệ con người được huy động hoạt động mãnh liệt. Không ai có thể theo đuổi loại nghiên cứu như vậy mà không phát triển trí lực.

Giá trị tinh thần của việc nghiên cứu Kinh Thánh không chỉ nằm ở việc tìm kiếm chân lý và tổng hợp chúng lại. Nó còn nằm ở nỗ lực cần có để nắm bắt những chủ đề được trình bày. Tâm trí chỉ bận bịu với những điều tầm thường sẽ trở nên teo tóp và suy nhược. Nếu không bao giờ được rèn luyện để hiểu những chân lý vĩ đại và có tầm ảnh hưởng xa, theo thời gian nó sẽ mất dần khả năng tăng trưởng. Như một hàng rào bảo vệ chống lại sự thoái hóa này, và như một động lực cho sự phát triển, không gì có thể sánh bằng việc nghiên cứu Lời của Đức Chúa Trời. Như một phương tiện huấn luyện trí tuệ, Kinh Thánh hiệu quả hơn bất cứ cuốn sách nào khác, hay tất cả các sách khác cộng lại. Sự lớn lao của các chủ đề, sự giản dị trang nghiêm trong lời bày tỏ, vẻ đẹp của hình ảnh, đều làm cho tư tưởng trở nên sinh động và được nâng cao như không gì khác có thể làm được. Không có môn học nào có thể ban cho sức mạnh tinh thần như

nỗ lực nắm bắt những chân lý vĩ đại của sự khai thị. Tâm trí nhờ vậy được tiếp xúc với những tư tưởng của Đấng Vô Hạn ắt sẽ nở rộng và được củng cố.

Và quyền năng của Kinh Thánh còn lớn lao hơn nữa trong việc phát triển bản chất thuộc linh. Con người, được tạo dựng để tương giao với Đức Chúa Trời, chỉ trong môi tương giao ấy mới có thể tìm thấy đời sống chân thật và sự phát triển của mình. Được dựng nên để tìm thấy nơi Đức Chúa Trời niềm vui cao cả nhất, con người không thể tìm thấy nơi bất cứ điều gì khác những gì có thể làm lắng dịu các khao khát của lòng, có thể làm thỏa cơn đói khát của linh hồn. Ai với tấm lòng chân thành và tinh thần chịu dạy dỗ mà nghiên cứu Lời Đức Chúa Trời, tìm hiểu các lẽ thật trong đó, sẽ được đưa vào môi tương giao với Chính Tác Giả của Lời ấy; và, trừ khi do chính sự lựa chọn của mình, thì không có giới hạn nào cho những khả năng phát triển của người ấy.

Trong sự đa dạng rộng lớn về phong cách và đề tài, Kinh Thánh có điều gì đó để thu hút mọi trí óc và chạm đến mọi tấm lòng. Trong các trang sách ấy có lịch sử cổ xưa nhất; tiểu sử chân thực nhất, sát với đời sống; những nguyên tắc cai trị để quản trị nhà nước, để quản trị gia đình—những nguyên tắc mà trí tuệ loài người chưa bao giờ sánh kịp. Nó chứa đựng triết lý thâm sâu nhất, thi ca dịu ngọt nhất và siêu việt nhất, mãnh liệt nhất và thắm thía nhất. Ngay cả khi được xem xét như thế, các trước tác của Kinh Thánh vẫn có giá trị vượt xa, không thể đo lường, so với mọi tác phẩm của bất kỳ tác giả nào thuộc loài người; nhưng khi được nhìn trong mối liên hệ với tư tưởng trung tâm vĩ đại, phạm vi của chúng vô cùng rộng lớn, và giá trị của chúng vô cùng cao cả. Nhìn dưới ánh sáng của tư tưởng này, mọi chủ đề đều mang một ý nghĩa mới. Trong những chân lý được diễn tả giản dị nhất lại hàm chứa những nguyên tắc cao như trời và bao trùm cõi vĩnh hằng.

"Chủ đề trung tâm của Kinh Thánh, chủ đề mà mọi điều khác trong cả quyển sách đều xoay quanh, là kế hoạch cứu chuộc, tức sự phục hồi hình ảnh của Đức Chúa Trời trong linh hồn con người. Từ lời gọi mở đầu tiên về niềm hy vọng trong lời phán tại Ê-đen cho đến lời hứa vinh hiển sau cùng trong Sách Khải Huyền, 'Họ sẽ thấy mặt Ngài; và danh Ngài sẽ ở trên trán họ' (Khải Huyền 22:4), trọng tâm của mọi sách và mọi đoạn trong Kinh Thánh là sự bày tỏ chủ đề kỳ diệu này—sự nâng cao con người—quyền năng của Đức Chúa Trời, 'Đấng ban cho chúng ta sự đắc thắng nhờ Chúa Giê-su Christ của chúng ta.' 1 Cô-rinh-tô 15:57." Giáo dục, 123-125.

Trong đoạn vừa được trích dẫn, điều được xác định là Kinh Thánh, khi được xem xét từ bất cứ phương diện văn chương nào, đều vượt trội xa hơn bất kỳ tác phẩm nào của con người. Bà White đã nói: "Trong các trang của sách ấy có lịch sử cổ xưa nhất; tiểu sử chân thực nhất với đời sống; những nguyên tắc cai trị để quản lý quốc gia, để điều hành gia đình—những nguyên tắc mà sự khôn ngoan của loài người chưa từng sánh kịp. Sách ấy chứa đựng triết học sâu sắc nhất, thi ca dịu ngọt nhất và siêu việt nhất, mãnh liệt nhất và cảm động nhất," và rằng "một cấu trúc như vậy không một trí tuệ nào ngoài trí tuệ của Đấng Vô Hạn có thể hình dung hoặc tạo nên."

Mọi quy tắc được thừa nhận của nhân loại—những quy tắc xác định các nguyên tắc cung cấp cấu trúc cho văn chương—đều bị Kinh Thánh vượt trên. Những nguyên lý được trình bày trong các đại học của nhân loại, vốn xác định sự khác biệt từ loại văn chương trung bình hoặc kém hơn cho đến những kiệt tác của văn chương loài người, thấy đều bị Kinh Thánh vượt trên. Với điều đó trong

tâm trí, điều đáng được nhận biết là đỉnh điểm, kết luận vĩ đại của lời chứng tiên tri của toàn bộ Kinh Thánh, được trình bày trong khái tượng cuối cùng của Đa-ni-ên. Đó là viên đá chóp của lời chứng tiên tri, và không có đỉnh điểm nào trong văn chương nhân loại có thể sánh gần với lời chứng của Đa-ni-ên chương mười một, bắt đầu từ câu một và tiếp tục cho đến chương mười hai câu bốn.

Trong sách Khải Huyền, mọi sách của Kinh Thánh gặp gỡ và khép lại; và trong Khải Huyền cũng tiếp nối những mạch lời tiên tri như trong sách Đa-ni-ên. Nhưng xét mối liên hệ với nhau, sách Đa-ni-ên là sự nhắc đến đầu tiên, còn Khải Huyền là sự nhắc đến sau cùng. Mọi điều đều đã có trong lần nhắc đến đầu tiên, và mọi điều đều có trong sách Đa-ni-ên; và đỉnh điểm của sách là khái tượng được ban bên sông Hiddekel. Cao trào của các sự kiện được trình bày trong khái tượng ấy bắt đầu từ câu bốn mươi và tiếp diễn cho đến khi quyển sách được niêm phong ở câu bốn của chương mười hai. Những câu ấy trình bày đỉnh điểm cuối cùng của mọi lẽ thật tiên tri từng được các thánh nhân xưa phán ra hoặc ghi chép lại, kể cả Bà White.

Những gì dẫn đến kết luận đó trong chương mười một là các trình thuật lịch sử ngay trong chương, làm chứng cho cách hiểu đúng đắn về sáu câu cuối của chương mười một, nơi ba kẻ thù là con rồng, con thú và tiên tri giả hiện đang dẫn dắt thế giới đến sự kết thúc của thời kỳ ân huệ dành cho loài người. Bà White trực tiếp xác định nguyên tắc nội tại này.

Chúng ta không còn thời gian để mất. Những thời kỳ gian truân đang ở trước mặt chúng ta. Thế giới đang bị khuấy động bởi tinh thần chiến tranh. Chẳng bao lâu nữa, những cảnh khốn khó được nói đến trong các lời tiên tri sẽ xảy ra. Lời tiên tri trong đoạn mười một của sách Đa-ni-ên đã gần đạt đến sự ứng nghiệm trọn vẹn. Nhiều sự kiện lịch sử đã xảy ra để ứng nghiệm lời tiên tri này sẽ được lặp lại. Trong câu ba mươi, có nói đến một quyền lực “sẽ buồn bực, rồi quay lại, và nổi giận nghịch cùng giao ước thánh; hấn sẽ làm như vậy; thậm chí hấn sẽ quay lại và thông đồng với những kẻ lia bỏ giao ước thánh. Và các đạo quân sẽ đứng về phía hấn, chúng sẽ làm ô uế đền thánh kiên cố, dẹp bỏ cửa lễ hằng ngày, và lập nên sự gớm ghiếc gây ra sự hoang tàn. Những kẻ làm ác phạm đến giao ước, hấn sẽ làm bại hoại bởi lời nịnh hót; nhưng dân biết Đức Chúa Trời mình sẽ mạnh mẽ và làm nên những chiến công. Những kẻ thông sáng trong dân sẽ dạy dỗ nhiều người; dẫu vậy, trong nhiều ngày, họ sẽ vấp ngã bởi gươm, bởi lửa, bởi sự phu tù, và bởi sự cướp bóc. Khi họ vấp ngã, họ sẽ được giúp đỡ một ít; nhưng nhiều người sẽ kết hiệp với họ bằng lời nịnh hót. Trong số những kẻ thông sáng cũng có kẻ vấp ngã, để thử luyện họ, để thanh tẩy và làm cho họ nên trắng, cho đến kỳ cuối cùng; vì còn phải đợi đến kỳ đã định. Và vua sẽ làm theo ý mình; hấn sẽ tự tôn và tự cao hơn mọi thần, và sẽ nói những lời lạ lùng nghịch cùng Đức Chúa Trời của các thần, và sẽ thịnh vượng cho đến khi con thịnh nộ được hoàn tất; vì điều đã định ắt sẽ xảy ra.” Đa-ni-ên 11:30-36.

Những cảnh tượng tương tự như những điều được mô tả trong những lời này sẽ xảy ra. Chúng ta thấy bằng chứng rằng Sa-tan đang nhanh chóng giành quyền kiểm soát tâm trí của những người không kính sợ Đức Chúa Trời. Mọi người hãy đọc và hiểu những lời tiên tri trong quyển sách này, vì hiện nay chúng ta đang bước vào thời kỳ hoạn nạn đã được nói đến:

“Và vào thời ấy, Michael sẽ đứng lên, vị đại thủ lĩnh đứng lên vì con cái của dân người; và sẽ có một thời kỳ hoạn nạn, như chưa từng có kể từ khi có một dân tộc cho đến chính thời ấy; và

vào thời ấy dân ngoại sẽ được giải cứu, hết thấy những ai được thấy ghi tên trong sách. Nhiều kẻ đang ngủ trong bụi đất sẽ thức dậy, kẻ thì đến sự sống đời đời, kẻ thì đến sự hổ thẹn và sự khinh miệt đời đời. Những kẻ khôn ngoan sẽ chiếu sáng như sự rực rỡ của vòm trời; và những kẻ đưa nhiều người đến sự công chính sẽ sáng như các ngôi sao đời đời vô cùng. Còn ngoại, hỡi Daniel, hãy đóng lại những lời này và niêm phong cuốn sách, cho đến kỳ cuối cùng; nhiều người sẽ đi lại đây đó, và tri thức sẽ gia tăng.' Daniel 12:1-4." Manuscript Releases, số 13, 394.

Trong đoạn này, trước hết Bà White dẫn chiếu đến Đa-ni-ên chương mười một, rồi xác định nguyên tắc rằng “phần lớn lịch sử đã diễn ra trong sự ứng nghiệm của lời tiên tri này sẽ được lặp lại.” Sau đó, bà trực tiếp trích dẫn từ câu ba mươi đến câu ba mươi sáu, và tiếp theo là lời tuyên bố rằng “những cảnh tượng tương tự như những điều được mô tả trong các lời này sẽ xảy ra.” Sau khi xác định các câu ba mươi đến ba mươi sáu, và nói rằng những cảnh tượng tương tự như các câu ấy sẽ xảy ra, bà tiếp đó xác định thời điểm thời kỳ ân điển chấm dứt, khi Mi-chên đứng dậy trong câu một của chương mười hai. Khi làm như vậy, bà đang tách riêng bảy câu ấy ra, và đặt chúng vào trong lịch sử xảy ra ngay trước khi Mi-chên đứng dậy.

Chúng ta đã hơn một lần đề cập đến lịch sử của các câu 30 đến 36, và cách chúng song song với các câu 40 đến 45 của Đa-ni-ên đoạn 11; và giờ đây chúng ta sẽ bắt đầu xem xét những giai đoạn khác của lịch sử tiên tri trong đoạn 11, vốn được lặp lại trong sáu câu cuối đó. Tuy nhiên, trước khi làm điều đó, chúng ta sẽ một lần nữa trình bày một bản tóm tắt ngắn gọn về sự song song giữa các câu 30 đến 36 và các câu 40 đến 45.

Câu ba mươi đánh dấu sự chuyển tiếp từ La Mã ngoại giáo sang La Mã giáo hoàng. Lịch sử chuyển tiếp ấy được đề cập trong nhiều đoạn tiên tri khác nhau, là những đoạn xác định các niên điểm như các năm 330, 508, 533 và 538. Còn có những dấu mốc tiên tri khác trong sự chuyển tiếp từ vương quốc thứ tư sang vương quốc thứ năm của lời tiên tri Kinh Thánh, nhưng trong câu ba mươi một, La Mã ngoại giáo đứng lên vì chức giáo hoàng, như được đại diện bởi Clovis vào năm 496. Các quyền lực ngoại giáo ban đầu được đại diện bởi Clovis trong câu ấy hoàn tất công việc loại bỏ mọi sự kháng cự ngoại giáo (sự hằng ngày) đối với sự trở dậy của chức giáo hoàng vào năm 508. Chiến tranh của những thời kỳ ấy đem sự hủy diệt đến trên Thành Rôma trong giai đoạn lịch sử đó, như được biểu trưng bởi “nơi thánh của sức mạnh”, và đến năm 538, các quyền lực ngoại giáo đặt chức giáo hoàng lên ngai của thế gian, và khi ấy bà ban hành một luật Chủ nhật tại Công đồng Orléans.

Các câu từ ba mươi hai đến ba mươi sáu xác định cuộc chiến đẫm máu mà sau đó giáo quyền đã đem đến chống lại những người trung tín của Đức Chúa Trời trong suốt một nghìn hai trăm sáu mươi năm của Thời kỳ Tăm tối. Cuối cùng, trong câu ba mươi sáu, giáo quyền đi đến sự kết thúc của nó. Trong câu bốn mươi, Reagan đã lập một liên minh bí mật với kẻ chống Chúa, đánh dấu thời điểm sự kháng cự của đạo Tin Lành đã bị cắt bỏ, như được tiêu biểu bởi năm 508. Sự cam kết về tài chính và sức mạnh quân sự của Reagan đã được hình bóng trước bởi “các cánh tay” đứng lên bảo vệ giáo quyền vào năm 496. Sự hủy diệt nơi thánh của sức mạnh của La Mã ngoại giáo, được tượng trưng bởi thành phố La Mã, là hình bóng cho sự hủy diệt Hiến pháp Hoa Kỳ dưới luật ngày Chủ nhật sắp đến, vì Hiến pháp là nơi thánh của sức mạnh đối với Hoa Kỳ. Dưới luật ngày Chủ nhật, giáo quyền sẽ một lần nữa được đặt lên ngai của đất, như được tiêu biểu bởi năm 538.

Bây giờ sẽ bắt đầu giai đoạn cuối cùng của cuộc bách hại đẫm máu do giáo quyền La Mã gây ra chống lại những người trung tín của Đức Chúa Trời, như đã diễn ra trong Thời Kỳ Tăm Tối từ năm 538 đến năm 1798. Điều đó sẽ dẫn đến sự kết thúc của thời kỳ ân điển dành cho loài người, khi Mi-ca-ên đứng dậy, như được biểu trưng bởi năm 1798, khi giáo quyền La Mã, vốn đã hưng thịnh suốt một nghìn hai trăm sáu mươi năm, đã nhận lãnh con phần nộ của vết thương chí tử.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Một lần kia, khi ở thành phố New York, vào ban đêm tôi được kêu gọi để chứng kiến những tòa nhà mọc lên tầng này nối tầng khác vươn lên trời. Những tòa nhà này được bảo đảm là chống cháy, và chúng được dựng lên để tôn vinh các chủ sở hữu và những người xây dựng chúng. Những tòa nhà ấy vươn cao, rồi còn cao hơn nữa, và trong đó người ta dùng những vật liệu đắt giá nhất. Những người sở hữu các tòa nhà ấy đã không tự hỏi: "Làm thế nào chúng ta có thể tôn vinh Thiên Chúa cách tốt nhất?" Chúa không ở trong ý nghĩ của họ.

Tôi nghĩ: "Ôi, ước gì những người đang đầu tư của cải của mình như thế có thể nhìn thấy đường lối của mình như Đức Chúa Trời nhìn thấy! Họ đang dựng lên những tòa nhà nguy nga tráng lệ, nhưng trước mắt Chúa Tể vũ trụ, những kế hoạch và toan tính của họ thật đại dột biết bao. Họ không hết lòng hết trí tìm xem làm thế nào họ có thể tôn vinh Đức Chúa Trời. Họ đã quên mất điều này, bổn phận trước hết của con người."

Khi những tòa nhà cao ngất ấy mọc lên, các chủ nhân hoan với niềm kiêu hãnh tham vọng vì họ có tiền để thỏa mãn bản thân và khơi dậy lòng ghen tị của láng giềng. Phần lớn số tiền họ đầu tư như thế có được nhờ cưỡng đoạt, nhờ bóc lột người nghèo. Họ quên rằng trên trời có ghi sổ mọi giao dịch làm ăn; mọi vụ làm ăn bất công, mọi hành vi gian trá đều được ghi lại ở đó. Rồi sẽ đến lúc, trong sự gian lận và ngạo mạn của mình, con người chạm đến một giới hạn mà Chúa sẽ không cho phép họ vượt qua, và họ sẽ biết rằng lòng nhẫn nại của Đức Giê-hô-va có giới hạn.

Cảnh tiếp theo hiện ra trước mắt tôi là một hồi chuông báo hỏa hoạn. Mọi người nhìn những tòa nhà cao sừng sững, được cho là chống cháy, và nói: 'Chúng hoàn toàn an toàn.' Nhưng những tòa nhà này bị thiêu rụi như thế làm bằng hắc ín. Các xe cứu hỏa không thể làm gì để ngăn chặn sự tàn phá. Những người lính cứu hỏa không thể vận hành các xe cứu hỏa.

Tôi được chỉ dạy rằng khi thì giờ của Chúa đến, nếu lòng của những con người kiêu ngạo, đầy tham vọng vẫn không hề thay đổi, họ sẽ nhận ra rằng bàn tay đã từng mạnh mẽ để cứu cũng sẽ mạnh mẽ để hủy diệt. Không một quyền lực trần gian nào có thể ngăn được tay Đức Chúa Trời. Không có loại vật liệu xây dựng nào có thể giữ cho các tòa nhà khỏi bị hủy diệt khi thì giờ Chúa ấn định đến để giáng sự trừng phạt trên loài người vì họ xem thường luật pháp của Ngài và vì tham vọng ích kỷ của họ.

Ngay cả trong hàng ngũ các nhà giáo dục và chính khách cũng không có nhiều người hiểu thấu những nguyên nhân sâu xa của tình trạng xã hội hiện nay. Những người cầm quyền không thể giải quyết vấn nạn bại hoại đạo đức, nghèo đói, bần cùng và tội phạm ngày càng gia tăng. Họ đang vật lộn một cách vô ích để đặt các hoạt động kinh doanh trên một nền tảng vững chắc hơn. Nếu con người chịu lưu tâm nhiều hơn đến sự dạy dỗ của Lời Đức Chúa Trời, họ sẽ tìm được lời giải cho những vấn đề làm họ bối rối.

Kinh Thánh mô tả tình trạng của thế giới ngay trước khi Đấng Christ trở lại lần thứ hai. Về những kẻ bằng cướp bóc và tống tiền mà tích lũy của cải lớn, có chép: “Các người đã chất chứa của cải cho những ngày sau rốt. Kia, tiền công của những người thợ gặt ruộng các người, mà các người đã gian lận giữ lại, đang kêu oan; và tiếng kêu của những người gặt đã thấu đến tai Chúa các đạo binh. Các người đã sống hưởng lạc trên đất và phóng đảng; các người đã nuôi dưỡng lòng mình như trong ngày chém giết. Các người đã lên án và giết người công chính; và người ấy không chống cự các người.” Gia-cơ 5:3-6.

Nhưng ai đọc những lời cảnh báo được bày tỏ qua những dấu hiệu của thời cuộc đang nhanh chóng ứng nghiệm? Điều đó gây ấn tượng gì nơi người thế gian? Thấy có gì thay đổi trong thái độ của họ chăng? Cũng chẳng hơn gì thái độ của những cư dân thời Nô-ê. Mải mê công việc và thú vui thế gian, những người tiên Hồng thủy “chẳng hay biết gì cho đến khi nước lụt đến, cuốn hết thầy đi.” Matthew 24:39. Họ đã có những lời cảnh báo từ trời, nhưng họ không chịu nghe. Và ngày nay, thế gian, hoàn toàn phớt lờ tiếng cảnh báo của Đức Chúa Trời, đang lao nhanh tới sự hư mất đời đời.

“Thế gian đang bị khuấy động bởi tinh thần chiến tranh. Lời tiên tri trong chương thứ mười một của sách Đa-ni-ên hầu như đã đạt đến sự ứng nghiệm trọn vẹn. Chẳng bao lâu nữa, những cảnh tượng hoạn nạn được nói đến trong các lời tiên tri sẽ diễn ra.” Testimonies, quyển 9, 12-14.